

РЕШЕНИЕ

№ 4562

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3707** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от
ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП София против решение от 07.03.2011
г., постановено по НАХД № 9900/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в. Със
същото е отменено НП № 8848-0000339/12.05.2010 г. на директора на ТД на НАП
София, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена
имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба
№ Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти
чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите (наредбата).

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона със
съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348,
ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, по съображения, изложени в касационната жалба. Искане да се
отмени като се отмени и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма] изразява становище за неоснователност
на жалбата.

СГП дава заключение за основателност на жалбата.

Административният съд София-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди
доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.

63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С решение от 07.03.2011 г., постановено по НАХД № 9900/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в е отменено НП № 8848-0000339/12.05.2010 г. на директора на ТД на НАП София, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че на 15.03.2010 г. е била извършена оперативна проверка на обект ресторант „М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е било констатирано, че в търговския обект не се съхраняват контролните ленти от фискалното устройство в тримесечния срок от датата на отпечатване на последната касова бележка – липсват контролните ленти за периода 01.02.2010 г. – 19.02.2010 г. включително. Въз основа на представен като доказателство по спора протокол от 10.03.2010 г. съдът е приел, че поради наводнение в помещението, където се съхранят контролните ленти са били унищожени няколко кашона с документи, между които са били и контролните ленти за посочения период. Въз основа на този протокол е приел, че на 10.03.2010 г. е възникнала повреда на водопроводната тръба на сградата, вследствие на което склада, в който се намират кашоните с контролните ленти е бил наводнен, което обстоятелство е било потвърдено и от разпитаните свидетели по делото.

От правна страна СРС е приел, че след датата на констатиране на извършеното нарушение и издаване на наказателното постановление е била приета нова разпоредба на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата, която е по-благоприятна за нарушителя, приел е също така, че никъде в наредбата не бил уреден случая, когато контролните ленти са били повредени или пък унищожени. Приел е също за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление обстоятелството, че за едно нарушение са съставени 7 наказателни постановления, а ресторантът, в който е била извършена проверката е един търговски обект.

Решението на първоинстанционния съд е неправилно.

Фактите по делото са установени правилно от първоинстанционния съд, страните не спорят по отношение на същите.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел за установено, че на 15.03.2010 г. е била извършена оперативна проверка на обект ресторант „М.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], като при проверката е било констатирано, че в търговския обект не се съхраняват контролните ленти от фискалното устройство в тримесечния срок от датата на отпечатване на последната касова бележка – липсват контролните ленти за периода 01.02.2010 г. – 19.02.2010 г. включително. Правилно също така въз основа на представения като доказателство по спора протокол от 10.03.2010 г. съдът е приел, че поради наводнение в помещението, където се съхраняват контролните ленти са били унищожени няколко кашона с документи, между които са били и контролните ленти за посочения период.

При правилно установена фактическа обстановка, обаче първоинстанционният съд е направил неправилни правни изводи. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (редакция към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното

постановление) лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект контролните ленти - в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента или от текущата дата при работа с КЛЕН, с изключение на случая по чл. 14, ал. 3 и електронните контролни ленти (ЕКЛ). Не се споделят изводите на първоинстанционния съд, че повреждането или пък погиването на контролните ленти освобождава съответното лице от задължението му по чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата, защото в противен случай би се стигнало до заобикаляне на въведеното с посочения текст задължение, съответно до неизпълнението му. Още повече, че и самата наредба не съдържа разпоредби посочващи определени обстоятелства, при които задължените лица се освобождават от изпълнение на задължението си по чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата. Не се споделят от настоящата инстанция изводите на първоинстанционния съд за наличието на по-благоприятен закон, въведено с изменението на текста на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата. Съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (редакция след извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление) лицето по чл. 3 със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект КЛЕН - в тримесечен срок от датата на демонтажа на КЛЕН, с изключение на случая по чл. 14, ал. 3. Всъщност новата редакция на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата е свързана с новата редакция на чл. 25, ал. 4 от наредбата, съгласно която фискалната касова бележка се издава в един екземпляр за клиента. Копие на всяка отпечатана бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител – КЛЕН. Към датата на извършване на нарушението разпоредбата на чл. 25, ал. 4 е предвиждала, че фискалната касова бележка се издава в един екземпляр за клиента. Копие на всяка отпечатана бележка се съхранява на контролна лента на електронен носител (КЛЕН). Следователно, при анализ на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (редакция към момента на извършване на нарушението) се установява, че лицата по чл. 3 от същата следва да съхраняват контролните ленти в тримесечен срок от датата на отпечатване на последната касова бележка на съответната лента или от текущата дата при работа с КЛЕН. Анализът на посочената разпоредба въвежда посоченото задължение като алтернативно в зависимост от това какво фискално устройство се използва от съответното лице. В тази връзка § 59, ал. 4 от Преходните и заключителните разпоредби на наредбата предвижда срокове за лицата по чл. 3 за привеждане на дейността си в съответствие с наредбата, като съгласно § 59, ал. 5 от Преходните и заключителни разпоредби на наредбата в случаите на ал. 4 не е задължително използването на КЛЕН, а по отношение на изискванията към контролната лента се прилага досегашният ред. Неправилни са в тази връзка и изводите на първоинстанционния съд относно обстоятелството, че тъй като нямало данни за демонтаж на КЛЕН, то не било налице нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата. Смисълът на чл. 42, ал. 1, т. 3 от наредбата (в настоящата ѝ редакция) е да определи срок за съхраняване на търговския обект на КЛЕН и да въведе това задължение за лицата по чл. 3. Действително, при налагане на имуществената санкция административнонаказващият орган не е събирал доказателства за евентуална дата на демонтажа на КЛЕН, но такива обстоятелства не са и установявани с оглед на липсата на подобно изискване в наредбата.

Оспорваното първоинстанционно решение като неправилно следва да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД СОФИЯ – град, V-ти касационен

състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 07.03.2011 г., постановено по НАХД № 9900/2010 г. на СРС, наказателно отделение, 114 с-в и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 8848-0000339/12.05.2010 г. на директора на ТД на НАП София, с което на [фирма] на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв. за нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от министъра на финансите.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: